

Per AmparoG el dj., 09/01/2025 - 08:00

Així he sintetitzat els meus desitjos en aquest recent Nadal i nou any 2025. Així ho he compartit amb cada persona que m'ha felicitat en aquestes dates. I així encara ressona al meu cor, perquè la realitat que vivim, que preguem, està encara massa plena de guerres, odi i violència.

Però aquesta pregària per la pau que m'acompanya no és cosa d'un dia o de les festes... Ara fa un mes que vaig viure uns dies de recés espiritual molt especials: érem 240 persones del Moviment dels Focolars, procedents de diferents llocs de la riba sud del Mediterrani i de diversos països europeus. El camí d'aprofundiment que vam recórrer aquells dies resseguia precisament aquestes etapes: la unió amb Déu, la pau interior; les relacions interpersonals; l'esguard de bat a bat sobre el món, assedegat de pau. I tot això, colze a colze amb persones de l'Algèria, sirianes, libaneses o belgues... Sentir les veus dels qui pateixen la barbàrie i la destrucció, que ploren sense deixar d'ajudar els qui estan al costat pitjor d'ells, m'ha ajudat a prendre consciència que estem parlant de persones i pobles amb dret a viure en pau i a desenvolupar-se lliures d'interessos geopolítics i militars.

Que la nostra pregària per la pau sigui un compromís de vida per la pau. Que l'impacte de moltes micro-accions pugui tenir un macro-abast. O, com dèiem al [manifest final d'aquell recés](#), "si vivim en l'època de la guerra mundial a trossos, somiem una pau mundial construïda trosset a trosset".